

36 Uroczystość Rozdania Stypendiów Fundacji im. Władysława Reymonta

Dnia 26 listopada 2006 roku w sali Grupy 1-7 ZPwK przy 2282 Lakeshore Blvd. West w Toronto miała miejsce niecodzienna uroczystość rozdania stypendiów dla studentów pochodzenia polskiego. Stypendia są przyznawane od 36 lat przez Fundację Władysława Reymonta “najlepszym z najlepszych”.

Fundacja Wł. Reymonta została założona w 1970 roku przez Związek Polaków w Kanadzie, aby służyć tutejszej Polonii. Celem jej działalności jest pomoc finansowa dla akademickiej młodzieży polonijnej. Fundacja przyznaje najzdolniejszym studentom stypendia i zapomogi, wspiera akcje oświatowe mające na celu propagowanie wśród młodzieży polonijnej wiedzy o kraju przodków. Oprócz tego twórcy Fundacji postawili sobie zaszczytne zadanie utrzymywania i propagowania kultury polskiej w Kanadzie, kultywowania dziedzictwa narodowego oraz współdziałania w rozwoju kultury kanadyjskiej.

Fundacja osiąga swe cele między innymi poprzez organizowanie konkursów recytatorskich, sponsorowanie imprez związanych z dorobkiem kulturalnym naszej grupy etnicznej, udzielanie pomocy finansowej zespołom polonijnym szerzącym polskość jak również wspomniane wyżej przydzielanie stypendiów wyróżniającym się studentom polskiego pochodzenia.

Działacze zgromadzeni w szeregach tej Fundacji działają według powiedzenia: “Dzisiaj my wam, jutro wy nam”. Większość studentów, którzy korzystali z pomocy finansowej przed laty, dzisiaj są osobami szczerze oddanymi Polonii hojnie odwdzięczającymi się i rozumiejącymi konieczność utrzymania naszej kultury w charakteryzującym się wielokulturowością kraju klonowego liścia. Dzięki takim jak Fundacja organizacjom nasi rodacy mają również swoje miejsce w tworzeniu wizerunku wielonarodowościowego społeczeństwa kanadyjskiego. Fundacja Władysława Reymonta, która gromadzi w swoich szeregach wielu oddanych ludzi, patriotów nie zapominających o korzeniach swoich przodków, pozwala nie tylko trwać naszej tradycji, ale i wrastać w kulturę kraju, gdzie żyjemy.

“Nasza przyszłość zależy od solidarności polonijnej” – powiedział Kazimierz Chrapka w swoim przemówieniu na otwarcie Uroczystości Rozdania Stypendiów. Pan Kazimierz piastuje zaszczytną funkcję prezesa Fundacji od 1995 roku. Słowa, jakie skierował do obecnych na sali gości pełne były osobistego zaangażowania się w sprawę Fundacji. Jako jeden ze stypendystów swoją pracą społeczną, spłaca teraz dług wdzięczności za okazaną kiedyś przez Fundację pomoc. Słowa zachęty do pracy społecznej w strukturach polonijnych skierował do wszystkich stypendystów, podkreślając iż jest przekonany, że w przyszłości nie zapomną o potrzebach polonii kanadyjskiej.

Zarówno studenci, ich rodziny oraz zaproszeni goście wśród których obecni byli, między innymi: konsul RP, Andrzej Krężel, były Poseł do Parlamentu – Jesse Flis, sekretarz Zarządu Głównego KPK- Stanisław Godzisz w zastępstwie prezesa KPK Władysława Lizonia, prezes ZNP w Kanadzie – Jolanta Kuśmider, oraz prezesi innych organizacji polonijnych działających na terenie Kanady słuchali z zainteresowaniem tego, o czym mówił prowadzący imprezę p. Kazimierz Chrapka.

Przemówienie okolicznościowe specjalnie przygotowane na tę uroczystość wygłosił dr Edward Sołtys – Dyrektor Kanadyjsko-Polskiego Instytutu Badawczego, mówiąc o trudnej roli bycia aktywnie działającym studentem w środowisku polonijnym i jednocześnie sięgającym po prestiżowe pozycje i osiągnięcia akademickie oraz zawodowe w środowisku kanadyjskim. Dr. Edward Sołtys przedstawił wnikliwą analizę sytuacji i przytoczył dane statystyczne ilustrujące proces asymilacji w środowisku kanadyjskim grup etnicznych które chcą zachować pewne elementy swojej tożsamości etnicznej. Zaprezentowany materiał skłaniał słuchaczy do głębokich intelektualnych przemyśleń.

Z kolei w części artystycznej usłyszeliśmy fragment z "Pana Tadeusza" Adama Mickiewicza w wykonaniu Michała Kozłowskiego laureata tegorocznego Konkursu Recytatorskiego Fundacji W. Reymonta. Michał Kozłowski brał udział w Ogólnopolskim Konkursie Recytatorskim, w Lipcach Reymontowskich i należał do najlepszych deklamatorów naszej poezji. Nie miał konkurencji wśród młodzieży mieszkającej w Polsce.

Corocznie przy okazji rozdawania stypendiów zostaje wręczona bardzo prestiżowa nagroda im. Tadeusza Glisty. Nagroda ta jest przynawana od 1982 roku dla członka Polonii dobrowolnie poświęcającego swój czas i energię dla dobra społeczności polonijnej i kanadyjskiej. Oprócz pamiątkowego dyplomu laureat nagrody im. Tadeusza Glisty otrzymuje czek w wysokości \$500 do przeznaczenia na cel dobroczynny lub dla organizacji polonijnej. **W tym roku nagrodę otrzymała pani Adela Simpson**, jedna z założycielek Marie Curie-Skłodowska Association w Toronto, organizacji która w tym roku obchodzić będzie 50-lecie istnienia. Nagrodę wręczyli jej Marina Glista i Greg Glista. Pani Adela przekazała czek dla zespołu dziecięco-młodzieżowego „Radość-Joy” z Mississauga.

Bezpośrednio po przekazaniu w/w nagrody nastąpiło rozdanie stypendiów dla 43 studentów (kompletna lista przyznanych stypendiów i zapomóg jest dostępna na stronie Fundacji www.reymontfoundation.com) . Ceremonię prowadził przewodniczący Komitetu Stypendialnego Witold Jaroszewski, aktualnie vice-prezes Fundacji . Komisja przyznała również cztery zapomogi. Stypendia wręczali goście honorowi oraz darczyńcy. Wśród tegorocznych stypendystów znalazł się m.in. Adam, Mateusz Michalak, syn jednego z redaktorów miesięcznika "Wiadomości Polonijne" – Tadeusza Michalaka, byłego prezesa Grupy 19 ZPwK z Thunder Bay. Zapytałam Adama co dla niego znaczy otrzymanie takiego stypendium i dlaczego, według jego własnej oceny zasłużył na takowe wyróżnienie?

Adam odpowiedział: „Otrzymanie stypendium Fundacji Władysława Reymonta jest dla mnie bardzo ważnym. Pomoże mi w opłaceniu kosztów uniwersyteckich czy nawet zakupie książek. Jestem dumny z tego, że jestem Polakiem, jestem również dumny z tego, że właśnie Polacy potrafili zorganizować Fundację która w ten sposób pomaga studentom polskiego pochodzenia już od 36 lat.

Dowodem tego że jestem dumny z polskiego pochodzenia jest to, że należę do dwóch polskich organizacji tj. Grupy 19 ZPwK i Koła nr. 1 SPK w Thunder Bay. Należę również do kanadyjskiego legionu Branch 219. Mieszkając w Thunder Bay (czasy szkoły średniej) z przyjemnością uczestniczyłem w polskich imprezach, organizowanych w naszym mieście. Mam nadzieję, że w niedługiej przyszłości będę mógł się zrewanżować i być na liście fundatorów”.

Podobnie myślą inni studenci. Jedną ze studentek, Magdalena Kaźmierczak z grupy 43 stypendystów w imieniu swoich kolegów i koleżanek podziękowała Komisji Stypendialnej oraz darczyńcom za otrzymaną pomoc.

Inna stypendystka, szkoląca się w sztuce śpiewu - Chantal Prymka – piękny i bardzo dobrze zapowiadający się sopran – wykonała dwie pieśni liryczne, jedną z nich była pieśń Chopina i wokalistka śpiewała ją w języku polskim, drugą, aria pt. „Vilja” z opery F. Lehara – „Wesoła Wdówka” po angielsku.

Po przebrzmieniu gromkich oklasków mistrz ceremonii, Kazimierz Chrapka, wręczył Dyplomy Dożywotnego Członkostwa Fundacji Władysława Reymonta kuratorom: Marii Kiczmie, Stanisławowi Laskowi oraz Stanisławowi Rogoż. Dożywotne członkostwo wręczono również Stefanii Dulembowej, jednej z najbardziej hojnych darczyńców. Dyplom także przyznano pośmiertnie mężowi Stefanii, Aleksandrowi Dulembie. Państwo Dulembowie od lat należeli do stałych fundatorów stypendiów oraz zapisali się złotymi zgłoskami wśród osób wspomagających Fundację. Obecnie, po niedawnej śmierci męża pani Stefania kontynuuje tę piękną tradycję rodzinną. Pani Dulembowa była jedną z osób wręczających stypendia, a także podpisywała ofiarowaną dla stypendystów książkę "Listy do nieba", którą napisał na podstawie jej wspomnień Stanisław Stolarczyk.

Na zakończenie uroczystości przemawiali wymienieni wyżej goście honorowi, podkreślając wielkie znaczenie dzisiejszej ceremonii. Mówcy wyrażali swoją wdzięczność dla Fundacji za kontynuowanie akcji stypendialnej na tak wielką skalę i apelowali do stypendystów o promowanie polskości w ich środowiskach akademickich.

Następnie kolejna laureatka tegorocznego Konkursu Recytatorskiego – Magda Gadomska uraczyła słuchaczy fragmentem „Janka Muzykanta” H. Sienkiewicza. Kiedy Magda opowiadała smutną dolę dziecka pragnącego grać na skrzypcach i umierającego dlatego, że ośmieliło się dotknąć pożądanego przedmiotu swoich marzeń, sala zamarła w zachwycie. Wiele osób ocierało łzy.

“Tak deklamowała Magda ten utwór w Lipcach Reymontowskich na tegorocznym Konkursie Recytatorskim i tak samo jak dzisiaj Państwo, reagowali również słuchacze w Polsce” – powiedział wzruszony prezes Fundacji.

Nie na marne idą pieniądze Fundacji, jeśli w jakikolwiek sposób pomagają tak utalentowanym uczniom, jak Ci, których słuchaliśmy dzisiejszego popołudnia.

Miłe spotkanie zakończył w pięknych słowach Kazimierz Chrapka. Nawiązując do przemówienia dr Edwarda Sołtysa, powiedział do stypendystów, że Fundacja nie oczekuje od nich zwrotu otrzymanej dzisiaj pomocy finansowej, ale liczy, że po latach kiedy będą piastować prestiżowe stanowiska w swojej karierze zawodowej nie zapomną o Fundacji, o Polonii i o naszym narodowym dziedzictwie. Prezes Kazimierz Chrapka starał się wyczulić młodzież na aspekt „radości dawania”. Posłużył się wieloma przykładami hojnych darczyńców, którzy już odeszli od nas a niejednokrotnie cały dorobek swojego życia przekazali na cele charytatywne Fundacji jak np. śp. Maria i Czesław Sadowscy, śp. Irena Ungar, czy licznie obecni na sali fundatorzy stypendiów. Pan Kazimierz podkreślał jak dumna jest Fundacja i cała Polonia z wysokich wyników nauczania i zaangażowania w pracy społecznej wszystkich dzisiejszych stypendystów. W bardzo przekonujących słowach powtarzał jak wielki potencjał dla Polonii stanowi każdy stypendysta. Stawiał ich jako przykład do naśladowania, chcąc tym niejako ugruntować w umysłach tych młodych ludzi ich wartości intelektualne na które czeka Polonia, Kanada i Polska. Sądzę że tego niedzielnego popołudnia zarówno stypendyści jak i fundatorzy zostali odpowiednio dowartościowani i należycie docenieni, a wszystkim obecnym doniosłość chwili dodała wiary w lepsze jutro Polonii, przekonała do radości z dzielenia się z innymi i napełniła siłą do dalszej pracy społecznej.

Słuchacze reagowali widocznym wzruszeniem na pełne zaangażowania słowa mówcy i w skupieniu odbierali przesłania zawarte w jego przemowie.

Pan Kazimierz Chrapka, prezes Fundacji W. Reymonta zamykając uroczystość podziękował darczyńcom oraz gościom i stypendystom przybyłym na uroczystość po czym zaprosił wszystkich na smaczny poczęstunek, podczas którego zarówno ofiarodawcy jak i ofiarowani poznawali się bliżej i łączyli we wspólnej integracji. W kularach omawiano mile spędzony czas i wspominano wzruszające momenty. Żegnano się słowami: „do następnego roku”!

Tekst: Agnieszka Buda-Rodriguez